

Zaaknummer: 2508298

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg

Beslissing d.d. 6 mei 2026 naar aanleiding van de op 29 augustus 2025 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

Mevrouw ..., geboren ..., nader te noemen 'klaagster',
gemachtigde: ..., Achmea Rechtsbijstand te ...

tegen

Mevrouw ..., praktijkhoudende onder de naam ..., gevestigd te ..., aangesloten bij de Algemene Beroepsvereniging voor Counselling (ABvC), nader te noemen 'beklaagde',
gemachtigde: de heer ..., KBS Advocaten te Utrecht

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1

Met haar klaagschrift met bijlagen heeft klagster een klacht tegen beklagde ingediend bij het College van Toezicht (hierna genoemd "College"). Het College heeft de klacht ontvangen op 29 augustus 2025.

Op 14 november 2025 heeft beklagde een verweerschrift ingediend. Beklaagde heeft daarin gemotiveerd verzocht om een tweetal documenten. Het College heeft klagster in de gelegenheid gesteld te reageren op dit verzoek van beklagde.

Op 26 november 2025 heeft het College van klagster een reactie met bijlagen op het verzoek van beklagde ontvangen. Beklaagde heeft daarop gereageerd met een aanvullend verweerschrift, dat door het College op 19 december 2025 is ontvangen.

Klagster heeft op 23 februari 2026 aanvullende stukken ingediend. Beklaagde heeft hiertegen gemotiveerd bezwaar gemaakt. In het belang van een goede procesorde heeft het College besloten de op 23 februari 2026 ingediende aanvullende stukken bij de schriftelijke ronde buiten beschouwing te laten. Partijen zijn daar door het College over geïnformeerd per email d.d. 27 februari 2026.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden op 13 maart 2026. Ter zitting zijn beide partijen verschenen. Klaagster is daarbij bijgestaan door ..., beklaagde door De gemachtigde van beklaagde heeft ter zitting een pleitnota overgelegd.

2. DE BEVOEGHEID EN ONTVANKELIJKHEID

De Voorzitter heeft na afronding van het vooronderzoek geoordeeld dat het College bevoegd is om van de klacht kennis te nemen en dat klaagster ontvankelijk is in haar klacht.

3. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voor zover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van de volgende feiten te worden uitgegaan.

- 3.1** Beklaagde is sinds 1 november 2007 aangesloten bij de Algemene Beroepsvereniging voor Counselling ("ABvC") en gebonden aan de Gedragscode voor de Registercounsellor ABvC® (hierna: "gedragscode").
- 3.2** In de periode van augustus 2021 tot en met oktober 2022 is klaagster onder behandeling geweest van beklaagde. Beklaagde heeft klaagster daarna doorverwezen naar een collega zorgverlener (hierna "X").
- 3.3** Klaagster heeft op 20 februari 2023 aangifte gedaan tegen X. In verband met die aangifte heeft de zedenpolitie op 11 maart 2023 contact opgenomen met beklaagde met het verzoek om een getuigenverklaring af te leggen. Beklaagde heeft gehoor gegeven aan dit verzoek en heeft op 11 maart 2023 bij de zedenpolitie een getuigenverklaring afgelegd.
- 3.4** Tijdens haar getuigenverklaring is beklaagde ingegaan op haar behandelrelatie met klaagster.
- 3.5** Beklaagde heeft klaagster vooraf noch achteraf geïnformeerd over de getuigenverklaring. Op 13 september 2023 vernam klaagster via haar advocaat dat beklaagde op 11 maart 2023 een getuigenverklaring heeft afgelegd.
- 3.6** Klaagster heeft op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) een klacht ingediend over de beslissing van het Openbaar Ministerie om X niet te vervolgen. Het Gerechtshof Den Haag heeft deze klacht van klaagster in 2025 afgewezen.
- 3.7** Tijdens de mondelinge behandeling op 13 maart 2026 heeft beklaagde verklaard dat zij heel erg was geschrokken van het verzoek van de zedenpolitie om een getuigenverklaring af te

leggen en dat zij er daarom, direct en zonder erover na te denken of zij dat wel mocht doen, gehoor aan heeft gegeven; een half uur na het verzoek was zij op het politiebureau. Beklaagde heeft ter zitting verder verklaard dat zij dat nu niet meer op deze manier zou doen; zij zou nu vooraf toestemming vragen aan haar patiënt en niet direct op de fiets stappen.

4. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHTEN

Klaagster verwijt beklaagde - zakelijk weergegeven - :

- 4.1** dat beklaagde een getuigenverklaring heeft afgelegd bij de zedenpolitie en heeft nagelaten klaagster daar voor- danwel achteraf over te informeren. Daarmee heeft beklaagde haar geheimhoudingsplicht en haar vertrouwensrelatie met klaagster geschonden.
- 4.2** dat de getuigenverklaring die beklaagde heeft afgelegd bij de zedenpolitie schadelijk is (geweest) voor klaagster.

5. HET STANDPUNT VAN BEKLAAGDE

Beklaagde voert - zakelijk weergegeven – het volgende aan:

- 5.1** Er kan beklaagde ten aanzien van het verstrekken van vertrouwelijke informatie geen tuchtrechtelijk verwijt worden gemaakt omdat sprake was van een dreiging als bedoeld in artikel 3.4.8 van de gedragscode. Deze dreiging bestond uit:
 - a. een juridische dreiging.
Beklaagde beschikt niet over verschoningsrecht en een weigering tot medewerking zou uiteindelijk kunnen leiden tot strafrechtelijke dwangmiddelen jegens haar.
 - b. een professionele en morele dreiging.
Beklaagde heeft op grond van artikel 2.1.1 van de gedragscode de plicht om zich te onthouden van gedragingen waarvan redelijkerwijs is te voorzien is dat zij het vertrouwen in collega's of in de beroepsgroep kunnen schaden. Deze plicht kon Beklaagde niet naleven indien zij zou zwijgen.
- 5.2** Beklaagde heeft niet de intentie gehad klaagster op enigerlei wijze te beschadigen met haar verklaring.

6. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Het College van Toezicht overweegt als volgt:

6.1 Beoordelingskader

De vraag is of beklaagde de zorg heeft geleverd die van haar verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende zorgverlener. Bij de beoordeling houdt het College rekening met de geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden.

Vertrouwen is een fundamentele waarde in de zorgrelatie. De vertrouwelijkheid wordt gewaarborgd door de geheimhoudingsplicht van de zorgverlener. Dat houdt in dat de zorgverlener de plicht heeft om aan anderen geen inlichtingen over de patiënt te verstrekken zonder dat de patiënt toestemming daarvoor geeft.

In sommige situaties mag of moet een zorgverlener de geheimhoudingsplicht doorbreken, zoals bijvoorbeeld in de volgende, ook in de gedragscode beschreven, situaties:

- het doorbreken van de vertrouwelijkheid is het enige en laatste middel om direct gevaar voor personen te voorkomen;
- een wettelijke bepaling of een rechterlijke beslissing dwingt de zorgverlener tot het doorbreken van de vertrouwelijkheid.

4

Voor de situatie dat het beroepsgeheim mag of moet worden doorbroken, geldt dat de zorgverlener de patiënt, indien mogelijk, en eventueel naderhand, daarover informeert. Dit is ook vastgelegd in de gedragscode.

6.2 Klachtonderdeel a: *schenden vertrouwensrelatie en geheimhoudingsplicht*

Beklaagde heeft een getuigenverklaring afgelegd bij de zedenpolitie. Zonder toestemming van klaagster heeft beklaagde daarbij inlichtingen over klaagster verstrekt. Het College stelt vast dat beklaagde daarmee de op haar rustende geheimhoudingsplicht heeft doorbroken.

In sommige situaties mag of moet een zorgverlener de geheimhoudingsplicht doorbreken. Beklaagde heeft aangevoerd dat sprake was van zo'n uitzonderingssituatie.

In de eerste plaats stelt beklaagde dat zij gehouden was tot het afleggen van een getuigenverklaring bij de zedenpolitie omdat zij als zorgverlener geen wettelijk verschoningsrecht heeft. Het College volgt beklaagde hierin niet. Het wettelijk verschoningsrecht, waarop beklaagde op grond van de gedragscode in voorkomende gevallen een beroep dient te doen, is aan de orde bij een verplichting om te verklaren. Daarvan was in dit geval geen sprake. Het afleggen van een getuigenverklaring bij de

zedenpolitie is geen wettelijke plicht en geschiedt op vrijwillige basis. Door op vrijwillige basis een getuigenverklaring af te leggen bij de zedenpolitie, heeft beklaagde haar geheimhoudingsplicht geschonden.

Beklaagde heeft in dit verband nog aangevoerd dat zij: *“redelijkerwijs kon voorzien dat, indien zij had geweigerd een verklaring af te leggen, zij in een later stadium door de rechtercommissaris zou worden gehoord, waarbij zij géén beroep op verschoning zou kunnen doen en waarin weigering te verklaren zou kunnen leiden tot strafrechtelijke dwangmiddelen”*. Met verwijzing naar de in punt 3.3 en 3.7 beschreven feiten acht het College het niet aannemelijk dat beklaagde die gestelde afweging, van overigens niet-gerealiseerde aannames, voorafgaande aan de getuigenverklaring heeft gemaakt. Daaruit volgt dat het College niet toekomt aan een verdere inhoudelijke beoordeling van die gestelde afweging.

In de tweede plaats stelt beklaagde dat zij, op grond van de gedragscode, gehouden was tot het afleggen van een getuigenverklaring bij de zedenpolitie omdat op haar de plicht rust om zich te onthouden van gedragingen waarvan redelijkerwijs te voorzien is dat die het vertrouwen in collega's of in de beroepsgroep kunnen schaden. In dit geval, zo stelt beklaagde, wist zij dat het niet verstrekken van informatie die van betekenis kon zijn voor de waarheidsvinding en voor X zou kunnen leiden tot ingrijpende reputatie- en beroepsschade en zelfs psychische schade. Het College leidt uit deze stelling af dat beklaagde een belangenafweging zou hebben gemaakt op basis waarvan zij zou hebben geoordeeld dat zij het belang van X danwel de beroepsgroep voor moest laten gaan op het belang van klagster, met wie zij een zorg- en zodoende een vertrouwensrelatie heeft. Op basis van de in punt 3.3 en 3.7 beschreven feiten, waaruit blijkt dat beklaagde impulsief en zonder daar goed over na te denken gehoor heeft gegeven aan het verzoek van de zedenpolitie, acht het College het niet aannemelijk dat beklaagde eerst zo'n belangenafweging heeft gemaakt. Daaruit volgt eveneens dat het College niet toekomt aan een verdere inhoudelijke beoordeling van die gestelde belangenafweging.

Beklaagde concludeert dat sprake was van een dreiging als bedoeld in artikel 3.4.8 van de gedragscode. Dit artikel luidt als volgt:

Indien de Registercounselor ABvC® op enigerlei wijze dreiging ondergaat die hem verhindert uiting dan wel uitvoering te geven aan het geen bepaald in de punten (3.4.1.) tot en met (3.4.7.), dan vervalt de verplichting van de Registercounselor ABvC® om zich te houden aan deze gedragscode, bij voorkeur na overleg met zijn supervisor.

Het College volgt beklaagde hierin niet. Van een dreiging als bedoeld in artikel 3.4.8 van de gedragscode is het College niet gebleken. Integendeel, het bepaalde in artikel 3.4.8 van de gedragscode veronderstelt een afweging. Het is het College niet gebleken dat beklaagde op 11 maart 2023 enige (belangen)afweging heeft gemaakt. Het College is van oordeel dat beklaagde op die bewuste dag geen acht heeft geslagen op het fundamentele belang van vertrouwelijkheid in de

zorgrelatie en aldus heeft nagelaten te handelen zoals van een redelijk bekwame en redelijk handelende zorgverlener mag worden verwacht.

Dat geldt ook ten aanzien van het daarmee samenhangende, en op de gedragscode gebaseerde, verwijt van klaagster dat beklaagde haar niet voor- of achteraf over haar getuigenverklaring heeft geïnformeerd. De enige rechtvaardiging daarvoor zou kunnen zijn dat het voor beklaagde niet mogelijk was om klaagster daarover te informeren. Dit is echter gesteld noch gebleken.

Concluderend oordeelt het College dat het eerste klachtonderdeel gegrond is. Beklaagde heeft zonder toestemming daarvoor van klaagster, haar geheimhoudingsplicht doorbroken en nagelaten klaagster daar voor- danwel achteraf over te informeren. Van een situatie die deze handelwijze zou kunnen rechtvaardigen is het College niet gebleken.

6.3 Klachtonderdeel b: schadelijke getuigenverklaring

Klaagster stelt dat de getuigenverklaring van beklaagde om meerdere redenen schadelijk voor haar is (geweest), zo zou beklaagde onjuiste (valse) informatie hebben verstrekt aan de politie, X in bescherming hebben genomen en de rechtsgang hebben belemmerd. Beklaagde betwist deze stellingen van klaagster. Beklaagde stelt dat zij de getuigenverklaring naar beste weten en op basis van haar professionele kennis op dat moment heeft afgelegd, zonder daarbij een partij in bescherming te nemen, en dat zij niet bewust onjuiste informatie heeft verstrekt. Verder stelt beklaagde dat de getuigenverklaring was bedoeld om bij te dragen aan het onderzoek en de waarheidsvinding en dat zij nooit de intentie heeft gehad de rechtsgang te belemmeren of klaagster te beschadigen met haar verklaring.

6

Met haar stelling dat zij niet de intentie zou hebben gehad om met haar getuigenverklaring klaagster te beschadigen danwel de rechtsgang te belemmeren, miskent beklaagde het feit dat zij met haar getuigenverklaring de vertrouwelijkheid van de zorgrelatie heeft doorbroken en dat dit per definitie schadelijk is (geweest) voor klaagster. Reeds om die reden concludeert het College dat het tweede klachtonderdeel eveneens gegrond is en dat zij aan de verdere inhoudelijke beoordeling van dit klachtonderdeel niet toekomt.

Slotsom

Uit de overwegingen hiervoor volgt dat beide onderdelen van de klacht gegrond zijn.

Maatregel

Nu de klacht gegrond zal worden verklaard, moet het College beslissen of een maatregel op zijn plaats is en zo ja, welke maatregel. Duidelijk is dat de verweten gedragingen zo ernstig zijn dat een maatregel is geboden. Bij het bepalen van de maatregel weegt het college mee dat het vertrouwen, een fundamentele waarde in de zorgrelatie, is geschonden en dat beklaagde klaagster daar niet in heeft

gekend. Evenwel weegt het College ook mee dat beklaagde tijdens de mondelinge behandeling van de zaak heeft erkend dat zij het anders had moeten aanpakken en zij dit naar de toekomst toe ook niet meer zo zou doen. De kans op recidive schat het College daarom laag in. Alles overwegende acht het College het opleggen van een waarschuwing een passende maatregel als zakelijke terechtwijzing dat in de toekomst anders gehandeld moet worden.

7. DE BESLISSING

Het College van Toezicht :

- I. Verklaart klaagster ontvankelijk in haar klacht;
- II. Verklaart de klachtonderdelen a en b gegrond;
- III. Legt aan beklaagde de maatregel van een waarschuwing op;
- IV. Wijst af het meer of anders verzochte.

Aldus gedaan door ... (voorzitter), ... en ... (leden); in tegenwoordigheid ..., secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klaagster, voor zover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voor zover zij niet-ontvankelijk is verklaard;*
- b. Degene over wie is geklaagd;*

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de secretaris van het College van Beroep.